

*Pep Torrents
In memoriam*

"No obstant, sent Ell en sí etern i sense principi, va fer que els temps tingueren un principi definit; i a l'home, al que mai havia fet abans, el va fer dins d'aquests temps."

Sant Agustí *De Civitate Dei*, XII,15.

octubre
r

OCTUBRE TEATRAL

La companyia barcelonina debuta, paradoxalment, al Teatre José Tamayo de Granada, l'any 2005. *CON BELISA, Amor de don Perlimplín con Belisa en su Jardín*, -un Lorca surrealista d'imatges inquietants que s'estrena tot seguit a l'Espai Brossa de Barcelona- és el nostre primer espectacle. La càlida acollida del públic i de la crítica permet que inesperadament l'obra es representi a Nova York, Chicago, Miami, Albuquerque, Festival Internacional Cervantino, Mèxic D.F., Ciudad Juárez, Chihuahua, Guanajuato, Guadalajara, Aguascalientes, Badajoz, Càceres, La Garriga, Màlaga, Madrid, Alcalá. L'Associació de Crítics de Nova York (ACE) distingeix l'espectacle amb dues nominacions al millor director visitant i a la millor escenografia. *Llanto por Ignacio Sánchez Mejías*, consolida la trajectòria d'Octubre Teatral. Estrenat al Gran Teatro de Càceres el 2007, *El LLANTO*, Lorca i Granados, porta més de 150 funcions fent-se mereixedora de l'entusiasme del públic i de la crítica. Ha fet dues temporades a Barcelona, - Brossa Espai Escènic i Teatre Poliorama- Corral de Comedias de Alcalá, Teatro Echegaray de Màlaga, Teatre Principal d'Olot, Teatro a Barraca de Lisboa, Universidad Internacional Menéndez Pelayo de Santander, Palma de Mallorca, Carnival de Miami; esdevenint un dels èxits més notables de la temporada del 2009/2010 al Teatro Español de Madrid. El prestigiós Teatre San Martín de Buenos Aires i El Teatre d'Òpera de Quito, ens han premiat amb l'honor d'invitar-nos a actuar als seus escenaris.

SINOPSI

A bord de l'Odessa dos soldats llicenciats i un de moribund viatgen de retorn a casa. Ignoren que tots els mariners del cuirassat estan infectats per un estrany virus i que l'Alt Comandament els ha condemnat a navegar sense rumb fins que mori l'últim tripulant. Gusev, Pavel i Suvorin no arribaran mai al seu destí. Aquesta obra és el relat de la seva agonia.

FRANCESC NEL·LO, TRES TÍCSICS I EL POTEKIN ENFONSAT

Tot sovint em pregunto -per haver-ho oblidat- els motius que em van fer ficar-vos en aquest muntatge que ens farà a tots més savis que rics. La primera raó és en Francesc Nel-lo, l'inoblidable i venerat mestre de l'antic Institut del carrer Elisabets, que em va fer arribar aquesta història a les mans. Recordo l'entusiasme de l'assenyat director, que volia fer-la, i unes quantes cites al CaixaFòrum per parlar del tema. La visió tan diametralment diferent de veure el drama -i, tan semblant i precisa, al mateix temps- és el motor que anima aquest interès meu. Però sobretot em mou la possibilitat -que ja vaig intuir a la primera lectura- de desxifrar l'autor. El mateix Txèkhov, assenyala el camí, posant en llavis de Pavel, un comentari sarcàstic sobre l'obra d'un amic escriptor: "Germà, deixa estar les teves hòrrides descripcions de dones enamorades i de beutats naturals i posa't a denunciar la immundícia bípeda ben crua". Txèkhov, paradigma del conformisme romàntic, envoltat de cirerers, samovars, amables oficials, relacions preestablertes, etc, -que en definitiva amaguen la miserable i dantesca realitat del poble rus- es manifesta en aquest conte -en l'ànima, es clar- com el revolucionari que mai va ser, probablement perquè la possibilitat de revoltar-se contra el sistema opressor era inimaginable, en el seu temps, en la societat que freqüentava. Encara que imminent, els habitants del seu món, no contemplaven aquesta alternativa; com els seus personatges, també els d'aquest conte, que, en la ignorància de la revolta, solen trobar en la mort, o en l'abandó, la sortida dels seus mals.

Txèkhov era metge i va construir aquesta ficció a partir de la seva visió professional clínica. Al retrat surten uns personatges que s'han infectat d'un bacteri mortal, aleshores la tuberculosi, tancats en l'angosta cabina, transformada en precària infermeria, d'un vaixell de passatgers. Són soldats que tornen de la guerra de Crimea. Els seus superiors els han amagat la gravetat del seu estat i els han embarcat amb l'excusa de portar-los a casa. Són, doncs, uns personatges dotats de futur, amb la il·lusió i l'esperança de tornar a veure els seus éssers estimats, la família, la promesa, el poble d'on només han sortit per anar a la guerra. Inexorable, la realitat es va imposant amb l'avanç dels símptomes del mal que els va matant, un rere l'altre, sense que siguin conscients -tot i que se'n adonen- d'estar tancats en una nau de malalts que va voltant sense destí amb l'objectiu de no tornar a port per evitar que la tisi s'escampi. La història és terrible, el final és dantesco, *gore*. Malgrat el terror indescriptible comprès en el relat, l'acurat i suau borrisol del romanticisme, amb els seus girs i descripcions anímiques, cobreix acuradament l'infern i difumina, la realitat d'aquests pobres desgraciats amb, amb elegants descripcions sobre la bellesa natural dels cels de capvespre i les aigües marines. Descripcions emotives de Chopin i Rakhmàninov, l'últim romànticista, interpretades al piano amb aquesta intenció. Les accions corresponents dels sentiments i les emocions humanes dels personatges, les deixo a la discrecionalitat del nostre treball, doncs aquest, si més no, és l'objectiu fonamental del teatre.

Jaume Villanueva.

Barcelona, novembre 2010

**“T'he pres de les mans
la copa que embriaga,
la copa del meu enuig,
i no en beuràs mai més.
L'he passada als teus botxins,
que t'humiliaven i et deien:
"Ajeu-te, que et passarem
pel damunt!"**

**“I tu els paraves l'esquena
com un enllosat,
com un carrer sota els peus
dels qui el trepitgen.”**

Dèutero-Isaïes
capítol 51, versets 22b-23.

octubre
r

TRACTAMENT DRAMÀTIC

Realisme psicològic per adequar-lo a l'expressió dels estats d'ànim complexos, dels efluvis emocionals de personatges aparentment quotidians, però posseïdors de facetes atribuïbles a qualsevol ésser humà. Diàlegs per ser dits en la forma en què una persona conta a una altra les coses més importants de la seva vida, lentament però sense interrupció, en veu baixa.

«Sovint, Txèkhov expressava el seu pensament no a través dels diàlegs,» va escriure Stanislavski, «sinó en les pauses, o entre línies o en rèpliques consistents en un únic mot... els personatges sovint senten i pensen coses que no expressen en els diàlegs»

El resultat d'aquest exercici potser serà massa inquietant i aspre; inhumà. Gens agradable a les coordenades habituals de l'enteniment. Per dulcificar aquest dolors tan feixucs i contraris al que desitja l'ànima pel seu assossec, va sorgir el romanticisme, òbviament, dins l'obra que proposem. Les peces de Rakhmàinov, i Chopin que el concertista interpreta al piano, tenen aquesta funció.

La música mitiga, suavitza i atenua la desesperació humana.

octubre
r

FITXA ARTÍSTICA I TÈCNICA

Gusev (camperol) Marc Torrents

Pavel Ivànovitx (cec) Manolo Peña

Suvorin (un mariner que els cuida) Boi Pera

Príncep Novoselsky, que toca el piano Alejandro Villanueva

Escenografia Ramón de los Heros

Vestuari i Attrezzo Anna Gas

Lloguer i afinació de pianos Corrales Pianos

Efectes especials Jesús Julve, 'Hausson'

Efectes militars Jordi Carrera, 'la rata'

Il·luminació Tomàs Pladevall

Direcció artística Manolo Trullàs

Disseny gràfic Eduard Rojo

Assessors Josep Arias Velasco i Hugo Gallego

Producció Jordi Mira

Ajudant direcció Christian Guiriguet

Adaptació i direcció Jaume Villanueva

A partir d'una proposta de Francesc Nel·lo
Producció Octubre Teatral

Amb la més sincera gratitud a Don Al Victor, a Lagarto i a tota la bona gent de la MOBBA de Badalona, per la seva impagable generositat i ajuda.

octubre
r

Marc Torrents, Gusev

Fill de dos reconeguts actors catalans, Josep Torrents i Teresa Manresa, debuta per primera vegada amb l'espectacle *Gusev* després d'haver superat unes audicions que el feien idoni per la seva similitud física amb el personatge i la seva magnífica condició actoral.

Manolo Peña, Pavel

Des de jove forma grups musicals on encara canta i toca la guitarra. Realitza alguns treballs com a actor en cinema (*Chatarra, La buena vida*) i en teatre (*La senyora florentina i el seu amor Homer*), a més d'algunes feines en doblatge i televisió amb el nom de Orestes Gas. D'alguna manera absurda abandona aquest camí. Més tard treballa de cambrer, repartidor i altres feines heterogènies. Treballant de venedor a porta freda redescobreix el gust per l'actuació però com que la feina li sembla poc honesta enfoca aquest gust al teatre. Comença a treballar de tècnic de so en muntatges teatrals i es presenta a les proves del Institut del Teatre on no és acceptat. Marxa a Madrid on participa en espectacles com a tècnic de so i llums, dissenyador de bandes i espais sonors amb diverses productores (Castillo de Elsinor, La perla lila, Octubre Teatral, Pérez de la Fuente producciones, Bitó producciones, entre d'altres).

Boi Pera, Suvorin

Graduat per l'Escola Musical Memory (Barcelona 1994-1997). Intervé en els musicals dirigits per Josep Codina *Joseph i els seus meravellosos somnis multicolor* i *Snoopy* (Temporada 03-04). Ha treballat en televisió protagonitzant juntament amb Mari Sanpere i Joan Pera *Amor, Salut i Feina* (temporada 86-87). Ha posat veu en pel·lícules com *Harry Potter* (1ra, 2na i 3ra Part) o en sèries tan conegudes com *Roseane, A cor obert, Star Trek o Bola de Drac*, entre altres. També a participat com a actor en els films *Quin Curs el meu Tercer!* dirigida per Francesc Bellmunt (1994) o *Amic/Amat* dirigida per Ventura Pons (1998).

Alejandro Villanueva, Piano

Estudis amb Adela Martín (Escola "Joaquín Maya" i "Conservatori Professional Pablo de Sarasate" - Navarra), Carlota Garriga i Alícia de Larrocha (Acadèmia Marshall, on obté "Diploma d' Especialització en Música Espanyola"), Eulàlia Solé (Esmuc) i amb la gran pedagoga Galina Eguiazarova. Classes magistrals amb Mielgo, Uribe, Kandelacki i Martínez Menher. Concerts a importants auditoris de Navarra i Catalunya. Interpreta el concert en fa menor de Bach amb l' Orquestra del Conservatori "Pablo Sarasate" sota la direcció de Koldo Pastor. Obté el premi al millor alumne d'aquest centre educatiu.

Ramón de los Heros, Escenografia

Provinent del món de la plàstica, concretament de la pintura, es dedica posteriorment a la il·lustració infantil i publicitària (8 anys). Per accident, i sense cap intenció de dedicar-s'hi, fa una substitució d'un actor de la companyia de teatre de carrer *Sarruga*, viatja a Roma i s'apassiona. Comença una nova trajectòria: la d'actor i constructor d'elements teatrals. Finalitza el període amb *Sarruga* i forma un nou grup, *Discípulos de Morales*, amb dues persones més, on fa les funcions de gerent, actor, dissenyador i director artístic. Comença a dissenyar i construir per *Discípulos* i altres companyies, a la vegada que va actuant per tota Europa. Paral·lelament, i com a conseqüència de l'èxit d'algunes construccions, li comencen a sortir feines de construcció de decorats per cine, publicitat i decoració d'espais. Dissolució de *Discípulos* l'any 2007. Actualment treballa sol o dirigint un grup multi disciplinar d'artistes. Un dels seus treballs més destacats ha estat el disseny i la construcció dels mecanismes i decorats de la pel·lícula *L'habitació de Fermat* dirigida per Luis Piedrahita i Rodrigo Sopeña.

Anna Gas, Vestuari i Attrezzo

Especialitzada en elements d'attrezzo i utilatge, regidoria, sastreria i costurera d'espectacles teatrals. Estudia disseny d'interiors a l'escola Massana de Barcelona (1996-2000) i complementa la seva formació en confecció i patronatge en l'Escola de la Dona Institut Francesca Bonnemaison. Des d'aleshores ha intervingut en nombrosos espectacles com *A Little Night Music*, *The Full Monty*, *Casa de nines*, *La Orestíada*, *Les tres germanes*, *Con Belisa*, *La Bohème*, *Muerte de un viajante*, *Sweeney Todd*, *Ciutat de Corella* o *Hair, el Musical*; entre molts altres.

Tomàs Pladevall, Il·luminació

Diplomat com a Director de Fotografia a l'Escola Oficial de Cinematografia (EOC) de Madrid, el 1972. Ha treballat en 56 llargmetratges com a director de fotografia. Ha fotografiat més de 400 produccions curtes (spots publicitaris, documentals i curts de ficció). Ha col·laborat en un centenar de programes (documentals i sèries) per televisions de diferents països. Ha dissenyat la llum d'obres de teatre a Barcelona i Madrid. I diferents recitals, concerts i espectacles. També les dues Gales d'entrega dels Goya dirigides per Rosa Mª Sardà. L'any 1992 va col·laborar en les cerimònies d'obertura i cloenda dels Jocs Olímpics i Paralímpics de Barcelona, com a director d'il·luminació de Manuel Hueriga en aquells espectacles celebrats a l'estadi olímpic. Des dels anys 1980 treballa també com a dissenyador d'il·luminació arquitectònica. És expresident de l'AEC, associació espanyola de directors de fotografia; membre de l'Academia de las AA y CC Cinematográficas de España, soci fundador de la jove Acadèmia del Cinema Català, i membre de l'EFA (European Film Academy).

Jaume Villanueva, Adaptació i Direcció

Jaume Villanueva, debuta el 1982 amb *Zoo Story* d'Edward Albee. Aquest mateix any guanya el premi Adrià Gual al millor projecte de direcció per *La Desaparició de Wendy* de Josep M. Benet, protagonitzada per Martí Galindo i Loles León, que aconsegueix un gran èxit de públic i crítica a Madrid i a Barcelona. Només dirigeix quan se sent íntimament implicat en les obres que selecciona. *Amor a mitges* d'Allan Aikbourn, *El supervivent* de Manuel Vázquez Montalbán, *La veu humana*, *Carpa Barcelona per Olimpíada Cultural*, *Tirant lo Blanc 1789* per a Catalunya Ràdio, són algunes de les seves produccions més personals. Gràcies a *CON BELISA* va ser nominat com a millor director visitant per la Association of Entertainment Critics of New York (ACE). El seu darrer espectacle *EL LLANTO*, nominat dues vegades als premis MAX (2009,2010), ha estat aclamat unànimement pel públic i la crítica nacional i internacional.

RYDER TÈCNIC GUSEV

Dimensions Escenari: Mínim 5m x 5m x 3m

IL·LUMINACIÓ:

- 10 P.C.
- 2 Retalls
- 12 canals

EQUIP DE SO:

ALTAVEUS:

- Sistema de PA adequat a l'espai. + sub greus + 2 frontfield (opcional) (tipus meyer UPM)
- 2 monitors (a disposar) (tipus nexo ps10, UPA meyer...) + amplificació i processadors + 2 tripodes.

MICROS:

- 2 micros condensador (piano) (tipus AKG 414)
- 2 micros de canó (ambient escenari) (tipus AKG 568-B)
- 4 peus de micro.

CONTROL:

- 1 reproductor CD.
- 1/2 EQ grafics dobles
- 1 Reverb (tipus, lexicon, yamaha...)
- Taula de so: L/R + 2/4 sortides auxiliars en post fader. 12 canals.

INFRAESTRUCTURA:

- 8 canals d'escenari a control
- 4/6 canals de control a escenari

ALTRES: *piano vertical o mitja cua afinat.*

Duració de l'espectacle: 1h 40 min.

Segons les característiques de la sala, GUSEV pot representar-se sense amplificació de so .

octubre
r

DADES DE CONTACTE

Octubre Teatral S.L

C/ Roger de Flor núm. 258 3r 1a
08025 Barcelona

JORDI MIRA

T. 654.543.878

F. 934 590 127

E. jordimira@octubreteatral.com

E. info@octubreteatral.com

W. www.octubreteatral.com

GUSEV, UN CONTE DE TXÈKHOV
Del 16 de març al 10 d'abril
al Brossa Espai Escènic de Barcelona

octubre
r